

krajinu, nových ľudí, zlepšila som svoju komunikáciu v angličtine. Hlavne som sa naučila veci, ktoré, dúfam, využijem v budúcnosti, pretože hlavnou témou projektu bolo zamestnanie a uplatnenie sa v budúcnosti v rámci svojej školy. Naozaj mi to dalo veľa a dúfam, že aspoň zlomok z toho využijem. Tento projekt podľa môjho názoru nemá žiadne negatíva. Všetko bolo perfektne vymyslené a zorganizované. Týmto sa chcem poďakovať pani profesorke Dáši Škodyovej a Zuzane Čopíkovej za všetko, hlavne za ich snahu vytvoriť tak skvelý projekt, vďaka ktorému sa nám podarilo vidieť kúsok zo sveta.

KAROLÍNA : Počas projektu som spoznala život v krajine s iným vieroznaním, vyskúšala rôzne nové jedlá, našla si nových priateľov, zlepšila sa v cudzom jazyku, už mám lepšiu predstavu o tom, ako sa zamestnať po škole. Jediné negatívum vidím v tom, tá baba, čo bývala u nás, bola dosť utiahnutá do seba. Inak všetko v pohode.

Marek : Keď som letel na Sardíniu, mohol som sa aspoň pochváliť , že som bol v Ríme. Prestup bol úžasný. Ubytovanie bolo skvelé, okrem toho som sa mohol zdokonaľiť v angličtine, začal som sa viac vyjadrovať posunkami – boli potrebné. Bolo veľmi zaujímavé tráviť čas so študentmi, prejsť celú obec a spoznať ich zvyky, ich národu a ich chovanie. Fascinujúce na tom bolo to, ako sa všetci a neustále usmievali, smiali a mali dobrú náladu. Počas projektových dní sme vytvárali fiktívne spoločnosti,

čo bola úplne nová a naozaj ničím neprekonateľná skúsenosť. Aj keď po pravde, na mňa tam bolo príliš horúco, takže upršaný domov bol vykúpením. Keď boli účastníci projektu v Poprade, starali sme sa o ich komfort v rámci možností. Mne tento projekt priniesol veľa, hlavne v otvorenosti k ostatným, tolerancii a zážitkom, ktoré len tak človek nezíska. Vedel by som sa vrátiť naspäť do školy, hlavne kvôli takýmto projektom.

KLÁRA : Zapojenie sa do tohto projektu mi dalo veľmi veľa a s určitou možnosťou môžem povedať, že neľutujem toto rozhodnutie. Čas, ktorý som tomu venovala, stál za to. Tým, že sme pracovali v skupinách, som si našla veľa nových priateľov nielen medzi ľuďmi v zahraničí ale aj v našej škole. Paradoxne, boli to ľudia, ktorých som stretávala každý deň, no nemala som príležitosť dať sa s nimi do reči. Vďaka projektu

som tiež dostala možnosť vidieť o kúsok sveta viac, trochu si otestovať svoje jazykové a dorozumievacie schopnosti , čo to som dokonca pochytala aj z taliančiny. Mojim domovom sa na jeden krátky ale skvelý týždeň stala Sardínia. Trošku som sa obávala toho ako to tam bude fungovať vzhľadom na to že som mala bývať v cudzej rodine ktorú som absolútne nepoznala, ale bola som veľmi milo prekvapená. Sardínčania sú veľmi milí otvorení a pohostinní ľudia. Prišla som tam ako vtrelec (tiež cudzí človek, o ktorom nemohli vedieť čo majú od neho čakať) a oni ma prijali medzi seba ako ďalšieho člena rodiny. Spoznala som ich kultúru, zvyky, ochutnala všelijaké sardínske špeciality a užívala si „dovolenku“ miesto učenia sa v škole (čo bola v tom čase pre mňa asi najväčšia výhra). Jedinou nevýhodou tohto projektu bolo že aj ten mal svoj koniec.

Bodka na záver: ĎAKUJEM patrí všetkým žiakom, ktorí sa zúčastnili projektu a aktívne v ňom hrali svoju úlohu. Veľká vďaka patrí kolegyni Zuzke Čopíkovej, s ktorou ťaháme projekty od roku 2003 a bez jej podpory a jazykovej stránky by to nebolo. Kolegoví Čopíkovi, kolegyniam Ivete Machovej, Jane Kurucovej, Jane Kokoruďovej a Zuzane Hrivíkovej a kolegoví Petrovi Kubíkovi, ktorí prijali pozvanie do projektu a pomáhali nám s aktivitami počas jeho trvania na našej škole aj v zahraničí.

DÁŠA

